

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2015

EL SENYOR CULDOLLA
I ELS MALEÏTS CUCS

Inici: Fragment de *Els Culdolla* de Roald Dahl
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 4tB Escola Salvador Espriu, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Marta Navarro)

Desenllaç: Alumnes 4tC Escola Bon Salvador, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: M. Josep Cusso)

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Servei Educatiu Baix Llobregat 1
Sant Feliu de Llobregat - Molins de Rei - El Papiol

Per venjar-se dels cucs als espagueti, el senyor Culdolla va ordir una broma molt hàbil i malvada.

En Josep Culdolla, metge de Masponent, un poblet perdut de la plana de Vic, era un home de mitjana edat, solter, extrovertit, eixerit i un pèl bromista. Li agradava molt menjar i sempre m'explicava que el millor moment del dia era quan seia a taula davant d'un bon plat.

De jove, quan vivia amb els pares, acostumava a ajudar la mare a la cuina. Li semblava que allò de barrejar diversos ingredients i que en sortís un plat totalment diferent, tenia més de màgia que de cap altra cosa. Així va ser com va aprendre a preparar sopa, verdura, samfaina,... sabia fer de tot.

Un cop va ser metge, se'n va anar a treballar i a viure a Masponent.

Es passava tot el matí a la consulta i, en arribar a casa, preparava un menjar ràpid, que sovint era espagueti. Li encantaven de totes les maneres; a la carbonara, a la bolonyesa, amb verduretes,...fins i tot només amb tomàquet i formatge.

Un dia, al tornar de la feina, va agafar un paquet d'espagueti, el va obrir per posar-los a l'olla i va veure que estava ple de cucs.

Quin ensurt!

- **Ara hauré d'anar a dinar al bar** -va pensar.

Al dia següent li va passar el mateix. Va anar a la tenda a avisar al botiguer i a comprar-ne més.

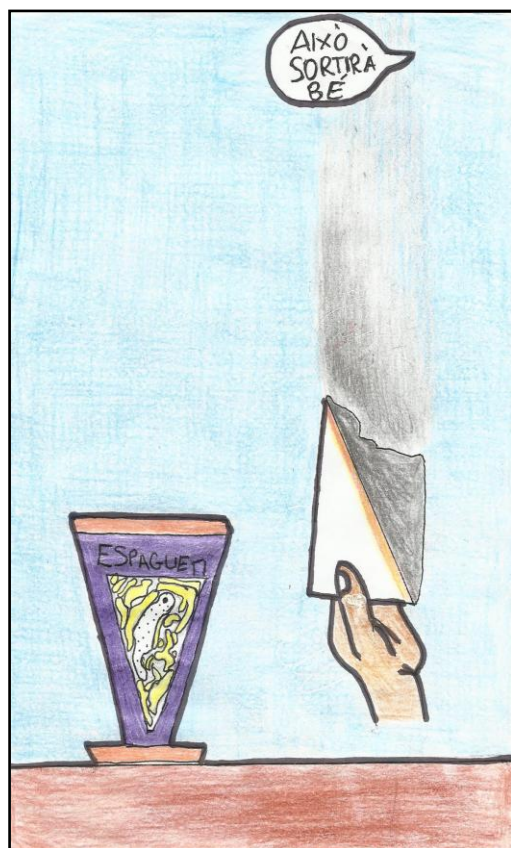
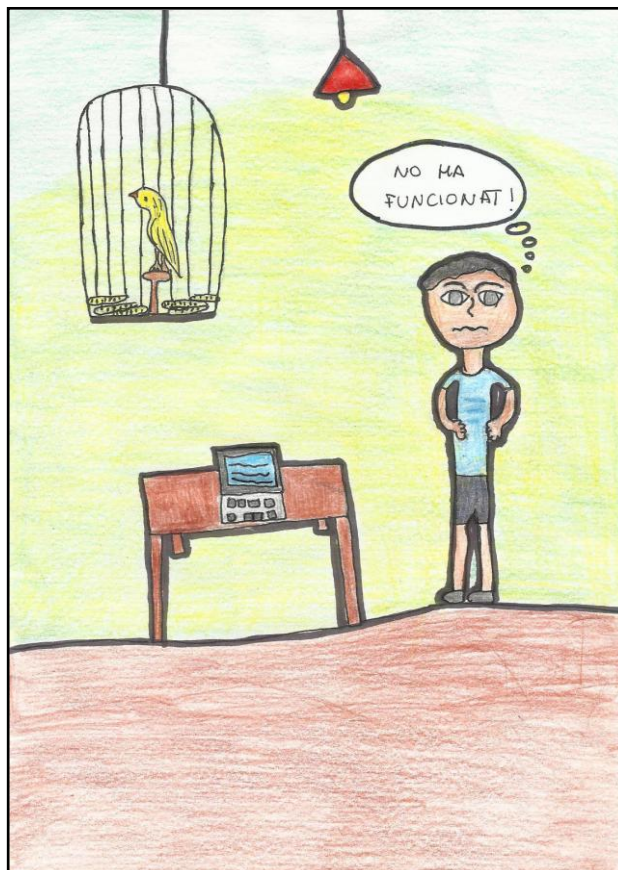
En arribar a casa els va obrir i va veure estupefacte com desfilaven davant d'ell una munió de cucs. Quin fàstic!

En Josep era molt bromista però, quan s'enfadava era capaç de tot i en aquell moment estava molt i molt enfadat. Va seure i començà a pensar com podia desempallegar-se d'aquells hostes.

Primer se li va acudir una idea pròpia d'una ment científica.
Quins eren els depredadors dels cucs?:
Els ocells!!!

Sense perdre temps va agafar els espagueti i els col·locà dins la gàbia del canari que, tot estranyat, se'ls mirava sense fer-ne cas.

Contrariat, va treure els espagueti de la gàbia i va tornar a rumiar.

Després li va venir al cap el comportament de les abelles, que fugen quan hi ha fum.

Va elaborar un pla que, al seu parer, no podia fallar. Encengué el foc a terra del menjador apropant-hi els espagueti, amb l'esperança de veure una filera de cucs marxant espantats cap a la porta del jardí.

Però no va ser així, continuaven enganxats als espagueti, calentets i tranquil·lets a la voreta del foc.

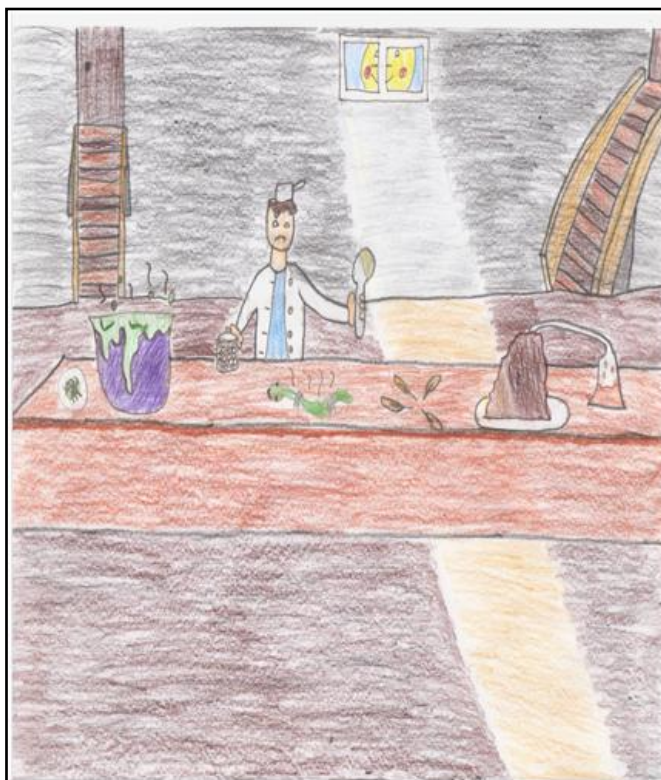
Allò no podia estar passant-li a ell, un home de ciència!

El problema dels cucs havia pres una dimensió tan gran que requeria un estudi més a fons. Havia de pensar una altra estratègia que fos eficaç i que acabés definitivament amb la invasió d'aquells cucs fastigosos i resistents.

La tercera havia de ser la vençuda!

El senyor Culdolla sense perdre l'esperança va començar a preparar una poció amb els següents ingredients:

- Plomes d'àliga
- Ous de cuc
- Aroma de terra
- Suor de serp

- ***Espero que això funcioni, ja els veig tots morts!***

Després de remenar una bona estona, la poció ja estava a punt. Era d'un color verd fastigós, pudenta i molt espessa.

- ***Aquesta no pot fallar!*** -va exclamar el senyor.

Però per assegurar-se que funcionava, ho va provar amb una mosca molt empipadora que rondava pel seu laboratori.

De sobte en un tres i no res, la mosca, en ser tocada amb la poció, es va desintegrar.

- ***Això sí que funciona. Ara us toca a vosaltres, maleïts cucs!***

Com que no tenia clar la quantitat de poció que necessitava, l'anava tirant gota a gota, quan un fort soroll el va espantar

- ***Què estat això?*** -es va preguntar.

Amb l'ensurt, la poció va anar a parar tota al plat, desintegrant-se cucs i espaguetis. Molt enfadat i enrabiad perquè s'havia quedat sense el seu àpat preferit, va fer caure les últimes gotes del recipient, amb tanta mala sort que una d'elles va anar a aterrar al seu peu.

I sabeu que?

De sobte el senyor Culdolla es va despertar del seu malson, adonant-se que ja havia menjat el seu deliciós plat d'espaguetis a l'hora de dinar i que tot havia estat un somni estrany i aterridor.

FI